

FESTIVAL INAUGURACIÓ

Nou dies de dansa i música a les Valls d'Àneu

Es pot obrir el Dansàneu amb una exposició etnogràfica || 'Big band' a València d'Àneu

J. B.
| ESPOT | Una exposició de l'Esbart Català de Dansaires a la Casa del Parc d'Aiguestortes, a Esport, i l'actuació de la *big band* d'arrel tradicional Rufaca Folk Jazz Orchestra en el marc de la festa de falles de València d'Àneu van obrir ahir la 26a edició del Dansàneu, el Festival de Cultures del Pirineu, que omplirà de danses i músiques populars els municipis aneuencs fins diumenge vinent. L'exposició *De pagès a típic* documenta i exposa el recorregut que entre el 1908 i el 1916 va portar l'Esbart Català de Dansaires a canviar el vestuari de carrer que portaven en els seus inicis durant les actuacions per la indumentària tradicional de pagès, primer llogant-la i més endavant confeccionant-la en propietat.

L'acte inaugural i la visita guiada van culminar amb una actuació de l'Esbart de Tremp. D'altra banda, estava prevista l'actuació ja de nit de la *big band* Rufaca Folk Jazz Orchestra, posant la nota musical de la festa de falles de València d'Àneu. La formació, de gairebé una trentena d'integrants, oferirà un nou concert avui diumenge, al Centre Món Natura Pirineus de Son (20.00 hores, gratuït). El festival seguirà demà, amb una sopar maridatge de productes de proximitat a l'Hotel Castellarnau d'Escaló.

AGENDA

Big band

■ La Rufaca Folk Jazz Orchestra, **avui diumenge**, al Centre Món Natura Pirineus de Son (20.00).

Sopar amb productes Km 0

■ **Demà dilluns**, a l'Hotel Castellarnau d'Escaló (21.00, inscripcions al web de l'hotel o *dansaneu.cat*). A les 23.00, dansa i concert (gratuïts). Sopar + espectacle, 30 euros.

Primera actuació del Dansàneu, l'Esbart de Tremp, ahir a Esport.

Exposició de l'Esbart Català de Dansaires a la Casa del Parc Nacional d'Aiguestortes, a Esport.

MÚSICA

Los Escarabajos recorden els Beatles a Lleida

| LLEIDA | La banda sevillana Los Escarabajos, una de les formacions de més prestigi internacional de tribut a The Beatles, recalarà avui al Cafè del Teatre de Lleida en el marc de la seua gira estatal *¡Qué noche la de aquel día!* Els fans del quartet de Liverpool podran disfrutar de les versions de The Beatles, amb *attrezzo* i vestuari de l'època (20.30 h, 12 €).

MÚSICA

El Cor Amics de la Unió, a Balaguer

| BALAGUER | El prestigiós Cor Amics de la Unió, de Granollers, obrirà avui el cicle *Juliol de poesia i música* de Balaguer amb un recital al convent de Sant Domènec, amb la col·laboració del Cor Jove de l'Orfeó Balaguerí, dirigit per Sílvia Rufach (20.00 hores, entrada 12 €; menors de 12 anys, gratuït).

MUSEUS

Visita amb dansa al Diocesa de Solsona

| SOLSONA | El Museu Diocesà i Comarcal de Solsona ha organitzat el cicle d'activitats *Vespres d'estiu al Museu*, que començarà dijous vinent, 6 de juliol, amb una visita dansada a les sales, amb la qual el públic podrà disfrutar de les obres i de l'actuació del Jove Ballet Solsoní (21.00 h, 6 €).

JOSEP MIQUEL GARCIA

críticadart

Frederic Amat, l'artista pulsional

Chabiten ara mateix en el món de l'art dues tipologies d'artistes: la de la Idea i la de la Pulsió. La primera no prioritza el "jo" ni la signatura, sinó desenvolupar projectes participatius a través d'aures fredes. La segona és la que reivindica el "geni", la necessitat de pintar o dibuixar, la gestualitat vinculada a l'autoria. Aquesta darrera és la que més connecta amb el públic, mentre que la conceptual és la que preferixen els actuals museus d'art contemporani i centres d'art. Per aquest motiu hi ha museus que consideren Miquel Barceló un artista *pompier*, i difícilment el MACBA acull exposicions individuals de Jaume Plensa o Frederic Amat. Cadascú sent la satisfacció de ser coherent amb

el que defensa, però totes dues opcions són irreconciliables. Els museus opten per un art sociològic, polititzat i documentalista, i a la gent li agrada reclamar que l'escultura de Plensa es quedi a la vora del Palau de la Música, ja que li plau.

A Barcelona aquesta divergència es viu de fa anys amb tensió. Per aquest motiu hem vist com Antoni Clavé en el seu dia, Josep Guinovart més tard, i ara Frederic Amat, exposen a la Pedrera Gaudiniana amb un gran ressò de mitjans i públic, en lloc de fer-ho al MACBA, que és on els correspondria. Unes portes s'obren i altres es tanquen.

Frederic Amat és l'exemple d'aquesta tradició pulsional que mitifica el concepte d'artista

que treballa per una necessitat vital. És un concepte romàntic, però en el seu cas veritable. Tot el que fa traspua una idea de similitud entre el viure i el crear. En aquesta mostra ha anat més enllà encara d'aquesta pulsionalitat, en inaugurar-la d'una manera i donar-li nova vida en el progrés del calendari. Quan va obrir-se la mostra, hi disposava una mena de crisàlides negres que semblaven escultures funeràries i orgàniques, d'un intens color negre que dialogava amb l'espai gaudinià i els balcons jolians. Ara, aquestes crisàlides han esclatat i tot d'una, l'espai blanc que les acollia, és ple de taques negres que irradien tot l'espai, com si aquestes figures tinguessin vida, i pintessin elles mateixes quan l'especta-

dor darrer tanca la visita. És una manera de reflectir aquest caràcter pulsional de Frederic Amat, aquest pensar constantment en una obra que és viva, que no es limita a la superfície clàssica del quadre, sinó que vol depassar-lo.

Aquest depassament ha estat una recerca de les darreres dècades de l'autor, que ha trobat en l'escenografia, en els cartells i en l'obra pública un camí nou on permetre intervenir amb una dimensió cada vegada major. Ho veiem en aquest recorregut per aquesta intervenció que de cop pren vida, i en el muntatge darrer de l'exposició, que repassa tots els seus treballs realitzats en intervencions públiques, començant pel fallit projecte de la cúpula del Liceu, i seguint per la

col·laboració amb Joan Gardy Artigas i projectes ambiciosos, com va ser el del nostre Teatre de l'Escorxador, amb aquell seguit de banyes que inunden la paret del *hall* del Teatre, o el projecte *Esclat* de l'any passat al Celler Mas Blanch i Jové de la Pobla de Cérvoles, que s'il·lustra amb dibuixos, esbossos i algunes de les peces que va fer servir per a la seva instal·lació.

Com en els casos dels artistes que han exposat individualment a la Pedrera, Perejaume inclòs, existeix una sintonia molt positiva amb el públic i els mitjans. L'espai gaudinià conviu amb força, i ens fa pensar que el concepte d'artista pulsional té llarga vida i no és una pervivència romàntica ara, sinó una decisió sense marxa enrere.